ECHIPA NAŢIONALĂ ESTE A NOASTRĂ, A TUTUROR

• Miercuri, la meciul de fotbal România–Suedia, publicul trebuie să fie al 12-lea component al formaţiei reprezentative

...A început toamna noastră fotbalistică. Miercuri, un examen foarte dificil pentru „tricolori". La Bucureşti, meciul cu echipa Suediei, în grupa preliminară nr. 5 a campionatului european. Este, de fapt, meciul nostru, al tuturor. Aşa am înţeles aceasta din discuţiile cu antrenorii şi jucătorii echipei naţionale. Aşa gîndesc cei mai mulţi dintre suporterii adevăraţi, cum relese şi din opiniile exprimate mai jos. Trebuie să ne unim cu toţii în jurul echipei naţionale, în numele **unei singure idei : aceea de victorie, de succes**, care să relanseze fotbalul românesc. În perioada acelei minunate echipe de la Guadalajara, publicul a contribuit enorm la sudarea sufletească a unui „11" redutabil, ajutîndu-l să treacă peste momentele dificile care apar în viaţa oricărei echipe, mari sau mici. Din păcate, în ultimul timp, s-au găsit şi spectatori fără răbdare şi înţelegere, care, uitînd că naţionala se află în plin proces de reconstrucţie, a înlocuit imediat încurajarea necesară la greu cu fluierăturile şi huiduielile jenante pentru noi toţi, cei din tribună. Fireşte, publicul aşteaptă performanţe. Dar ele nu pot apărea peste noapte şi ele nu se pot naşte din fluierături. Miercuri, de exemplu, la un şut al lui Sameş, şut tare, dar imprecis, cîţiva au uitat cîte goluri a marcat fundaşul stelist cu asemenea „ghiulele" şi au huiduit. Atitudinea aceasta l-a inhibat pe Sameş şi el n-a mai cutezat să şuteze la poarta adversă. Nici el şi nici alţii n-au mai riscat. A mai existat, într-un trecut nu prea îndepărtat, şi „episodul Cămătaru". Am înţeles miercuri că numărul suporterilor care vor să ajute un jucător (e vorba de Cămătaru) a crescut. **Dorim ca, la 8 septembrie, în meciul cu Suedia, glasul tribunei să reflecte adevăratul spectator, cel cu sufletul şi cugetul lîngă echipa naţională, ca dorinţa noastră, a tuturor, de A ÎNVINGE, de a progresa, să se exprime PRIN ÎNCURAJĂRI CALDE, PERMANENTE ŞI, MAI ALES, ÎN MOMENTELE GRELE. Publicul nostru a dovedit nu o dată că poate fi minunat.** Sondajul de mai jos printre iubitorii fotbalului din întreaga ţară dovedeşte că miercuri, în meciul cu Suedia, **echipa reprezentativă a României poate juca în... 12 jucători !**

„De la noi plusul de forţă morală"

Dr. CORNELIU TEODORESCU (medic primar, Spitalul Militar Central) : „Ca sumă a valorilor fotbalistice pe plan naţional, echipa reprezentativă a ţării este echipa noastră a tuturor, ea simbolizînd şi reprezentînd în acelaşi timp aspiraţiile noastre în arena afirmării internaţionale. Firesc, deci, în acest context, ca în jurul tricolorilor să existe o continuă şi entuziastă atmosferă de susţinere a eforturilor pe care aceştia le depun în scopul unei cît mai demne comportări în întreceri, cu caracter oficial mai ales. Este şi motivul pentru care acum, în preajma unui foarte important examen competiţional, meciul cu Suedia, de la 8 septembrie, consider necesare încurajările noastre, ale tuturor, pentru stimularea pregătirii şi creşterii spiritului de combativitate al tricolorilor. În timpul jocului aportul publicului trebuie să asigure plusul de forţă morală care să ne ducă, în final, la victorie".

„Jucătorii să ne simtă aproape"

DUMITRU CĂPĂŢÎNEANU (economist, Rm. Vîlcea) : „De mult timp fotbalul nostru nu s-a aflat într-o serie aşa de grea, atît în preliminariile campionatului european, cît şi în cupele europene. În ambele competiţii echipele noastre se vor confrunta, în majoritate, cu „ambasadoare" ale unor ţări care au participat, de curînd, la turneul final al C.M. din Spania. Avem deci prilejul să ne întîlnim cu echipe deosebit de puternice, iar cîştigul poate fi atît din punct de vedere al experienţei, cît şi al... succesului. La realizarea acestui ultim aspect ne putem aduce şi noi, spectatorii, o bună parte de contribuţie. Fără îndoială, cu toţii sîntem aproape de echipele noastre, dar este momentul să o demonstrăm din plin, astfel încît să se poată spune cu adevărat că publicul a fost al... 12-lea jucător. Stă în putinţa noastră să realizăm acest deziderat ! Să fim mai înţelegători cu unele deficienţe, inerente în partide cu miză — şi ce miză ! —, şi tocmai atunci să intrăm mai activ în rol, astfel încît tricolorii să ne simtă foarte aproape".

„Le voi ţine pumnii strînşi"

GH. STRETCU (sudor, Uzinele mecanice Drobeta Tr. Severin) : „Partida cu Suedia va fi mult mai dificilă decît cea din primăvară cu Cipru. Din această cauză, jucătorii noştri, pe care-i urmăresc de mulţi ani, vor trebui să se mobilizeze la maximum şi să lupte cu dîrzenie pentru a obţine victoria. Eu le voi ţine pumnii strînşi la toţi, dar mai cu seamă celor de la Universitatea Craiova, echipa noastră, a oltenilor. M-aş bucura mult ca... golurile echipei noastre să fie înscrise de Balaci şi Cămătaru, iar Moraru să nu primească nici unul"

„Voi fi tot timpul alături de tricolori"

Ing. I. MANEA (Inspectoratul pentru controlul calităţii produselor, Constanţa): „Echipa noastră joacă într-o grupă foarte grea, în care se află chiar campioana mondială, Italia. Sigur că va fi o mare mîndrie pentru jucătorii noştri dacă replica pe care ei o vor da campionilor lumii se va materializa printr-o victorie. Dar şi meciurile cu Suedia şi Cehoslovacia vor fi foarte dificile. Ceea ce vreau eu să se întîmple este însă altceva şi este legat de munca în perspectivă. Mircea Lucescu trebuie să fie lăsat să lucreze, să acorde în continuare încredere unor jucători tineri, pe care să-i arunce în focul disputelor acestui campionat european, în aşa fel încît să-i poată căli bine pentru „campania Columbia '86". Cum am înţeles eu că şi-a propus, unde vrea de fapt să ajungă. În ceea ce mă priveşte, voi fi tot timpul alături de tricolori".

„Cînd auzeam tribuna în spatele meu..."

NICOLAE ANTONESCU (responsabilul magazinului „Electrotehnica din Bucureşti) : „Nu mai sînt tînăr, dar nu lipsesc de la meciurile importante. Parcă îmi redau tinereţea, parcă mă văd jucătorul de altădată. Ce mai, îmi place fotbalul, viaţa lui, noutăţile care zi de zi apar în lumea fotbalului ! Ca fost jucător, îmi amintesc cît de mare era aportul publicului la obţinerea victoriei. Cînd auzeam «tribuna» în spatele meu, încurajîndu-mă, mă furnica prin piele, căpătam forţe noi. Publicul simţea şi el că ne insufla puteri în plus şi îi simţeam inima bătînd la aceeaşi intensitate cu a noastră, a jucătorilor. În elanul de care mă simţeam cuprins în acele momente, reuşeam execuţii parcă mai frumoase ca la antrenamente. Fireşte, mai şi greşeam. Vedea şi «tribuna». Şi mă încuraja să trec peste «momente». Tocmai de aceea nu-i înţeleg pe acei spectatori care în loc să-i aibă la inimă pe toţi internaţionalii noştri, fac diferenţieri după culoarea tricoului pe care îl îmbracă în divizie, pe unii îi «acceptă», pe alţii nu, cu toate că toţi fotbaliştii îşi unesc forţele pentru un joc tot mai frumos. Aşa va trebui să facem şi noi, cei din tribună, la apropiatul meci cu Suedia : să ne unim inimile şi glasurile încurajîndu-i pe cei ce vor îmbrăca tricoul echipei naţionale. La 8 septembrie avem nevoie de victorie ! De ce să nu fie şi o victorie a publicului ?".

„Tricolorii au nevoie de sprijinul nostru"

JEAN BADEA (A.R.I.A. Constanţa) : „Toamna europeană a fotbalului nostru a început greu, dar a început bine ! Dinamo a trecut de turul preliminar în Cupa campionilor europeni, iar naţionala, deşi n-a strălucit, a învins o formaţie a Danemarcei din care au făcut parte titulari de la Ajax, Hamburger, Gant şi Feyenoord, ceea ce înseamnă mult. Cred că startul acesta trebuie să fie un suport moral pentru jocul cu Suedia, în care, sînt convins, „tricolorii" se vor autodepăşi. Pentru aceasta însă au nevoie şi de sprijinul nostru, al tuturor celor din jurul lor. Nici un spectacol nu poate trăi fără această dimensiune care este **publicul**, cum bine se spune, al 12-lea jucător, primul titular al formaţiei. În meciul cu Suedia sîntem chemaţi şi noi, cei din jurul echipei naţionale, la un examen. Dincolo de echipele de club preferate, dincolo de idolii fiecăruia, trebuie să susţinem cu maturitate **Echipa**, trebuie să o încurajăm pentru a ne reprezenta aşa cum dorim cu toţii, la cota maximă a posibilităţilor".

„Nerăbdarea — prietenul... adversarului"

TEODOR PORUMBEL (inginer-şef A.M.I.T. - Bucureşti) : „Este ştiut faptul că un public care ştie să-şi încurajeze echipa favorită înseamnă, practic, de multe ori, un jucător în plus. Dar tot atît de adevărat este că atunci cînd publicul se consideră, adese ori pripit şi nejustificat, un judecător prea aspru al echipei proprii, apostrofînd jucătorii la cea mai mică nereuşită sau manifestîndu-şi nerăbdarea în condiţiile unei mai dificile realizări a golului sau a victoriei, publicul acesta este un sfetnic rău şi, în fapt, un prieten al adversarului. Sper — îmi place să cred — că la meciul de miercuri, cu Suedia, publicul bucureştean va fi, pentru echipa noastră, un sfetnic bun, al 12-lea jucător al reprezentativei tricolore"

„O coeziune sufletească fără cusur"

GHEORGHE SÎRBU (profesor, Bucureşti) : „Ca unul care am trăit cîţiva ani buni în fotbal, cred că o echipă naţională cît mai competitivă trebuie să beneficieze, în primul rînd, de o coeziune sufletească fără cusur. Iar la aceasta o contribuţie substanţială o poate avea „tribuna", cea care prin încurajări, exact în momentele mai puţin faste în evoluţia echipei reprezentative, este în măsură să menţină intactă această atmosferă. Să ştii că ai în permanenţă pe cineva alături de tine, drumul spre victorie este, fără îndoială, mult mai uşor. Am încredere în noua şi tînăra conducere tehnică a echipei naţionale şi ea trebuie ajutată pentru a-şi consolida cît mai bine drumul pe care a pornit. Este, neîndoios, un drum greu, cu obstacole de mare dificultate — am numit echipele Suediei, Italiei şi Cehoslovaciei — şi tocmai de aceea este nevoie de multă înţelegere, de sprijin total şi loial, fără acele sfaturi care uneori depăşesc cadrul colegial".

...„Am văzut echipe renăscînd şi întorcînd rezultatul la încurajările publicului"

MIRCEA CREŢU (actor la teatrul „Ion Vasilescu" din Giurgiu) : „Ca pasionat al fotbalului, prezent la meciurile echipei mele favorite, Dinamo, nu lipsesc nici de la cele ale reprezentativei. Am fost în tribună şi miercuri, la partida România — Danemarca, şi la aceea cu Japonia şi, fireşte, nu voi lipsi miercurea viitoare de la întîlnirea cu Suedia. M-a surprins, la meciurile la care am asistat, reacţia unei părţi a publicului, tot timpul nemulţumită de evoluţia «tricolorilor», tot mereu pusă pe harţă cu antrenorul naţionalei, discutînd deciziile de înlocuire a unuia sau a altuia dintre jucători. Aşa a fost şi la jocul cu Danemarca. Şi se ştie cît de mare este rolul publicului la orice întîlnire sportivă, la un meci de fotbal cu atît mai mult. De cîte ori nu am văzut echipe renăscînd şi întorcînd rezultatul în urma încurajărilor venite din partea spectatorilor ! Şi cred că acesta şi este rolul publicului. El nu trebuie să fie o masă amorfă de plătitori ai biletului de intrare. El poate avea un rol activ, pozitiv, în desfăşurarea meciului, încurajînd jucătorii, acţiunile reuşite. Şi pentru că fac parte din public, vreau să spun că la apropiatul meci — foarte important — cu Suedia voi striga din toată inima «Hai România !»".

„Unitate în jurul naţionalei"

LIVIU PETRE (inginer mecanic, Bucureşti). „M-am numărat miercuri printre spectatorii prezenţi la ultimul meci de verificare a tricolorilor noştri înaintea importantei partide, de la 8 septembrie, cu Suedia. Ca şi mulţi alţii, am aplaudat şi eu fazele frumoase de fotbal realizate de formaţia oaspete, pe care o găsesc într-un sensibil progres. Nu m-am alăturat însă, şi n-am s-o fac niciodată, acelor falşi suporteri, care atunci cînd echipa noastră reprezentativă a trecut prin momente critice, în loc s-o încurajeze, i-a adresat fluierături şi vorbe urîte.

Nu trebuie neapărat să fi jucat fotbal ca să-ţi dai seama că un jucător, echipa în ansamblul ei, pentru a depăşi perioadele dificile, inerente pe parcursul unui joc, are nevoie de sprijinul moral al publicului, de încurajările lui. În ceea ce mă priveşte, voi dovedi desigur, în continuare, ataşament faţă de echipa care apără culorile ţării. Miercuri, la jocul România — Suedia, voi mai face ceva. Îi voi spune omului de lîngă mine, dacă acesta se va manifesta nepotrivit faţă de tricolori, că nu e bine cum procedează. Şi dacă toţi cei de bună credinţă vom proceda la fel cu vecinul de bancă recalcitrant, nu se poate să nu reuşim, finalmente, o unitate în jurul echipei noastre naţionale, strigînd din toate piepturile : „Hai România !".

„A fi spectator activ"

VICTOR SIMA (maistru mecanic — Bucureşti). „În atelierul nostru sîntem numiţi „bolnavii de fotbal". Cu alţi tovarăşi ai mei de muncă, în adevăr, sîntem pasionaţi pentru fotbal, îl jucăm în orele noastre libere şi, în plus, nu pierdem nici o partidă interesantă, de „A", de „B", de „C", din Capitală. Dar, deşi unii am devenit suporterii Stelei, alţii ai lui Dinamo, iar mulţi sînt rapidişti, cînd joacă naţionala nu avem decît o singură preferinţă : **reprezentativa ţării**. Vă mărturisesc că, atunci cînd tricolorii joacă bine, cînd reuşesc un meci frumos, cînd au victorii, mă întorc de la stadion cu o mare satisfacţie, am o deosebită dispoziţie sufletească, fac totul cu plăcere. Îmi dau seama că aceste bucurii le putem obţine şi printr-o contribuţie a noastră. Adică fiind **spectatori activi** la partidele reprezentativei, încurajînd-o sportiv, cu tot entuziasmul. Îmi aduc aminte că la meciurile pentru calificarea în Mexic — eram un copilandru pe atunci — cu un grup de vreo 20 de puşti ne înarmaserăm cu trompete, cu steaguri şi, mai ales, cu multă pasiune şi am încurajat — la mii de km distanţă — fără nici un moment de răgaz, pe tricolori. Ne mîndream, între noi, că am ajutat şi noi echipa naţională. Acum, cu prietenii mei din atelierul „Ciclop" Bujoreni, vrem să repetăm isprava din anii '70 chiar dacă avem nişte ani în plus. Entuziasmul nu ne lipseşte !"

„Din toată inima — succes naţionalei !"

FLORIN ISOFACHE (director la I.S.A.P. Tulcea) : „Nu cred că există un adevărat iubitor al fotbalului care să nu se bucure din plin de victoriile „unsprezecelui" nostru naţional. Noi, cei care urmărim adeseori de la distanţă meciurile ei, sîntem foarte aproape de tricolori cu sufletul, cu urările noastre de reuşită. Dorim din toată inima succesul naţionalei pentru că succesul ei reprezintă, în fapt, un mare şi important pas pentru întreg fotbalul nostru. În calitate şi de activist în domeniul fotbalului aş vrea să subliniez, cu această ocazie, că cluburile şi asociaţiile cu secţii de fotbal — nu numai cele din primul eşalon, din prima divizie — pot şi trebuie să contribuie mai mult la reprezentarea internaţională a celui mai popular sport. Muncindu-se mai serios şi mai intens la formarea tinerilor sportivi, fiecare se înscrie în cursa — deschisă tuturor echipelor, mari şi mici — de a ridica un talent care, mîine-poimîine, să intre în loturile reprezentative. Este cel mai direct şi mai eficient mod de a ajuta la victoriile fotbalului românesc".